

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 11 0 У 016339 16 Увп
Бања Лука, 15.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Смиљане Мрше, предсједника вијећа, Страхиње Ђурковића и Едине Чупељић чланова вијећа, уз учешће Сање Орашчанин као записничара, у управном спору по тужби Града П., заступан по Правобранилаштву Р. С. (у даљем тексту: тужилац), против рјешења број 21.03/952.1-69/15 од 10.3.2015. године, тужене Републичке управе за ..., у предмету исправке грешке у катастарском операту, одлучујући о захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 У 016339 15 У од 21.3.2016. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 15.3.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против уводно означеног акта тужене, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Републичке управе за ..., Подручне јединице П. број 21.03/952.1-1126/14 од 30.12.2014. године. Тим првостепеним рјешењем се врши исправка у посједовном листу број 3039 к.о. П. 1 у катастарском операту на начин да се на парцели број 3188 звана „Партизанска“ кућа у површини од 147 м² успоставља пређашње стање и врши упис посједа у корист В. М. са 1/1 дијела.

Одбијање тужбе је образложено разлозима да Град П. никада није имао право својине или посједа на предметним некретнинама; да је из налаза и мишљења геодетског вјештака утврђено да је увидом у стари катастарски операт као посједник на кући водио правни предник подносиатељице захтјева М. В., а да је аерофотограметријским снимањем уписан СИЗ становања, а која грешка уписа није никада исправљена, па будући да је Републичка управа за ..., подручна јединица у смислу члана 13. Закона о одржавању премјера и катастра земљишта („Сл. гласник РС“ број 19/96 и 15/10, у даљем тексту: Закон) дужна извршити исправку наведене грешке то је правилно, поступајући по захтјеву М. В., донесено првостепено рјешење којим се врши исправка наведене грешке на начин наведен у диспозитиву тог рјешења.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац оспорава њену законитост из основа садржаних у одредби члана 35. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Истиче да није на несумњив начин доказано постојање грешке уписа, јер је вјештак истакао да „приликом историјата ових уписа није наишао на траг зашто је ова парцела приликом изградње новог операта уписана на СИЗ, иако је тада у грунтовници била у својини М. В.“, те да му није познато „рјешење број 21.03/952.1-69/15 од 10.3.2015. године којим се уважава жалба Града П. и поништава рјешења ПЈ П. број 21.03/952.1-1126/14 од 13.12.2014. године, којим је одбијен захтјев М. В. за исправку погрешног уписа у катастарском операту“; да према изјави вјештака, уговором о продаји некретнина, који је овјерен од стране Општинског суда у Приједору под бројем 2203/70 од 30.10.1970. године, Р. М. је продао М. В. кућу у П. у П. у. број .., на парцели 21/56, а које некретнине је последице смрти М. В., рјешењем о наслеђивању Основног суда у Приједору број О-180/03 од 17.4.2003. године наслиједила његова супруга М. В., те да му је из праксе познато да су адвокати раније, приликом закључивања уговора, уписивани само податке из грунтовнице, а не и ознаке парцела из катастра; да из наведеног слиједи да није покретан поступак за промјену корисника у катастарском операту, па је погрешно примијењен члан 13. Закона; да су чланом 20. тог закона прописани основи за вршење промјена у катастарском операту, а чланом 14. истог закона прописано да су корисници земљишта дужни извршити пријаву промјене настале на земљишту, па да се не ради о погрешном упису у катастарском операту. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда укине или преиначи.

Тужена у одговору на захтјев истиче да остаје код разлога датих у образложењу оспореног акта.

М. В., заинтересовано лице у овом управном спору, у одговору на захтјев истиче да је тужилац неосновано уписан као посједник куће коју је супруг тужитељице купио 1970. године по основу купопродајног уговора од Р. М. који уговор је проведен у земљишној књизи и да се Р. М. водио као посједник у катастарском операту и власник те куће у земљишној књизи од 1948. до 1979. године, када се Град П., без икаквог правног основа, на основу авио снимка уписао као посједник те непокретности.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране и заинтересованог лица, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари овај суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога:

Из података списка произлази да је парцела број 3188 звана „Партизанска“ на којој се налази кућа у површини од 147 м² уписана на основу аерофотограмметријског снимка прво на СИЗ становања и комуналних дјелатности Општине П., а касније на Град П., а да је прије тога била уписана на име Р. М., предника заинтересованог лица. Првостепеним рјешењем тужене усвојен је захтјев заинтересованог лица и извршена исправка уписа на начин да је успостављено пређашње стање уписа уз образложење да није постојао правни основ да се кућа изграђена на предметној парцели упише у катастарском операту на име

Града П.. Оспореним актом је одбијена жалба тужиоца, а побијаном пресудом је одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт.

Побијана пресуда је правилна и законита.

Правилно нижестепени суд истиче да аерофотограметријски снимак не може бити правни основ у смислу члана 20. Закона, односно члана 59. Правилника за одржавање премјера и катастра („Сл. гласник РС“ број 17/09 и 35/12, у даљем тексту: Правилник), из којих разлога се наводи захтјева истакнути у том правцу указују неоснованим.

Чињеница да је предник заинтересованог лица био уписан у катастарском оператату као посједник куће, а што произлази из налаза вјештака геометра који је у налазу и мишљењу истакао да је предметна кућа по старом премјеру из 1948. године била уписана на Р. М., оцу Р. М., а касније била уписана на Р. М., предника заинтересованог лица и да је на основу аерофотограметријског снимка из 1979. године уписан Град П., то је првостепени орган, на основу одредбе члана 13. Закона у вези члана 71. став 1. и 2. Правилника, правилно поступио када је уважио захтјев подносиоца и извршио исправку уписа посједника у катастарском оператату. Из наведених разлога је правилно побијаном пресудом одбијена тужба и одржан на снази оспорени акт којим је жалба тужиоца одбијена као неоснована.

Наиме, одредбом члана 13. Закона прописано је да је Р., подручна једница, при вршењу послова одржавања премјера и катастра земљишта, дужна отклонити све недостатке у снимању детаља у геодетском елаборату, плановима, карти, док је одредбом члана 20. став 1. тог закона прописано да се промјене корисника у катастарском оператату проводе на основу правноснажних одлука судова и других државних органа који одлучују о промјенама права на некретнинама као и на основу уговора овјерених код суда, те да је одредбом члана 71. став 1. и 2. Правилника, прописано да је у поступку одржавања премјера и катастра земљишта, подручна јединица дужна да отклони све недостатке и пропусти у снимању детаља, геодетском елаборату, плановима, карти и у катастарском оператату под условима да су недостаци и пропусти са сигурношћу утврђени, а да се утврђивање недостатака и пропуста врши упоређивањем података приказаних на скицама детаља, скицама одржавања премјера, фотоскицама, скицама допунског снимања са подацима садржаним на радним оригиналима плана и у катастарском оператату, па будући да је кућа лежећа на парцели 3188 уписана у пл. 3039 к.о П. 1, по старом премјеру из 1948. године била уписана на Р. М., оца Р. М., а од 1953. године, па до 1979. године, до аерофотограметријског снимања, била уписана на Р. М., предника заинтересованог лица, а како аерофотограметријски снимак не представља правни основ, у смислу члана 20. Закона и члана 59. Правилника, за провођење промјене корисника у катастарском оператату, то су управни органи правилно извршили исправку у катастарском оператату на начин да су успоставили раније уписано стање.

На основу купопродајног уговора сачињеног између Р. др М. као продавца и М. инг. В. као купца произлази да је М. В. купио наведену кућу која се налази на парцели број 21/56 уписана у зк. ул. бр. 2802 к.о. П. који уговор је овјерен од стране Основног суда у Приједору број ОВ-6455/70 од 20.10.1970. године и проведен у земљишној књизи.

Наведени уговор није садржавао податке по ознакама из катастарског операта, па исти није ни проведен у катастарском операту, али то не даје овлашћење Граду П. да се, без правног основа, на основу авио снимка упише на туђој имовини, па су постојали законски основи из члана 13. Закона и 71. Правилника да се изврши исправка погрешног уписа у катастарском операту и упише стварни посједник предметне непокретности. Истина, првостепени орган тужене је требао уписати као посједника М. В., јер је она по основу рјешења о насљеђивању, наслиједила предметну непокретност од свог покојног мужа М. В., али именована може у свако вријеме да поднесе рјешење о насљеђивању за провођење промјене посједника у катастарском операту.

Приговори тужиоца да заинтересовано лице није подносило захтјев за промјену корисника у катастарском операту, не значи да заинтересовано лице не може тражити брисање погрешног уписа. који је извршен без правног основа и упис стварног корисника предметне непокретности.

Код таквог стања ствари овај суд налази да доношењем повијане пресуде није остварен ниједан разлог из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се отуда захтјев тужиоца, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија као неоснован.

Записничар
Сања Орашчанин

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић